

CULEGERE TESTE GRILA MASTER ADMITERE 2019 "ECOLOGIE GENERALA"

1. Specificați ordinea corectă a priorităților în cadrul legislației și al politicii în materie de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor, după cum urmează:

a. prevenirea; pregătirea pentru reutilizare; reciclarea; alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică; eliminarea.

b. prevenirea; pregătirea pentru reutilizare; alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică; reciclarea; eliminarea.

c. prevenirea; pregătirea pentru reutilizare; eliminarea; alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică; reciclarea.

2. Aplicarea ierarhiei deșeurilor are ca scop încurajarea acțiunii în materie de prevenire a generării și gestionării eficiente și eficace a deșeurilor, astfel încât:

a. să se reducă efectele negative ale acestora asupra mediului;

b. să se creeze noi locuri de muncă;

c. rentabilizarea fluxului tehnologic de producție.

3. Este considerat subprodus, și nu deșeu o substanță sau un obiect care rezultă:

a. în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia;

b. în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal este producerea acestuia.

4. Reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase:

a. se poate realiza prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase până la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

b. nu se poate realiza prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase până la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

5. Unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

a. să dețină spații special amenajate pentru stocarea deșeurilor în condiții care să garanteze reducerea riscului pentru sănătatea umană și deteriorării calității mediului;

b. să evite formarea de stocuri de deșeuri care urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera fenomene de poluare a mediului sau care să prezinte riscuri asupra sănătății populației;

c. să adopte cele mai bune tehnici disponibile în domeniul valorificării deșeurilor, în momentul achiziției;

d. să dețină propria groapă de deșeuri în vederea eliminării fracțiunii neutilizabile.

6. Gestionarea deșeurilor trebuie să se realizeze fără a pune în pericol sănătatea umană și fără a dăuna mediului, în special:

a. fără a genera riscuri pentru aer, apă, sol, faună sau floră;

b. fără a crea disconfort din cauza zgomotului sau a mirosurilor;

- c. fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.
- d. fără consum de energie electrică.

7. În conformitate cu principiul "poluatorul plătește", costurile operațiunilor de gestionare a deșeurilor se suportă de către:

- a. producătorul de deșeuri;
- b. deținătorul actual ori anterior al deșeurilor.

8. În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul/deținătorul de deșeuri este necunoscut, cheltuielile legate de curățarea și refacerea mediului, precum și cele de transport, valorificare, recuperare/reciclare, eliminare sunt suportate de către:

- a. agenția de protecția mediului;
- b. autoritatea administrației publice locale.

9. Operatorii economici autorizați din punct de vedere al protecției mediului pentru efectuarea operațiunilor de colectare și transport au obligația să transporte deșeurile:

- a. numai la instalații autorizate pentru efectuarea operațiunilor de tratare;
- b. la orice tip de instalație ce poate efectua operațiunile de tratare.

10. Deșeurile biodegradabile provenite din parcuri și grădini trebuie să fie colectate:

- a. la un loc cu deșeurile menajere urbane și transportate la stațiile de compostare sau pe platforme individuale de compostare;
- b. separat și transportate la stațiile de compostare sau pe platforme individuale de compostare.

11. În cazul în care biodeșeurile colectate separat conțin substanțe periculoase:

- a. se interzice tratarea acestora în stații de compostare;
- b. se permite tratarea acestora în stații de compostare.

12. Biodeșeurile reprezintă:

- a. deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri;
- b. deșeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, restaurantelor, firmelor de catering ori din magazine de vânzare cu amănuntul, compatibile cu deșeurile provenite din unitățile de prelucrare a produselor alimentare.

13. Gestionarea deșeurilor cuprinde doar activități de:

- a. colectarea și transportul deșeurilor;
- b. colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker.

14. Operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele ori componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără nici o altă operațiune de pretratare alcătuiesc:

- a. pregătirea pentru eliminare;
- b. pregătirea pentru reutilizare.

15. Orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute se numește:

- a. reutilizare
- b. recondiționare

16. Orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv în întreprinderi ori în economie în general, se numește:

- a. reutilizare
- b. valorificare**

17. Dacă acceptăm că dezvoltarea durabilă înseamnă “*satisfacerea necesităților prezentului fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface nevoile proprii*”, atunci realizarea sa depinde și este influențată aproape de orice decizie:

- a. politică;**
  - b. socială;**
  - c. economică;**
  - d. administrativă;**
- pe care o luăm în prezent.

18. Ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul, subsolul, aspectele caracteristice ale peisajului, toate straturile atmosferice, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vii, sistemele naturale în interacțiune, cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv unele valori materiale și spirituale, calitatea vieții și condițiile care pot influența bunăstarea și sănătatea omului reprezintă:

- a. mediul;**
- b. mediul construit.

19. Evenimentul produs ca urmare a unor neprevăzute deversări/emisii de substanțe sau preparate periculoase/poluante, sub formă lichidă, solidă, gazoasă ori sub formă de vapori sau de energie, rezultate din desfășurarea unor activități antropice necontrolate/bruște, prin care se deteriorează ori se distrug ecosistemele naturale și antropice se numește:

- a. accident ecologic;**
- b. cataclism.

20. Actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, prin care sunt stabilite condițiile și, după caz, măsurile pentru protecția mediului, care trebuie respectate în cazul realizării unui proiect, se numește:

- a. bilanț de mediu;
- b. acord de mediu.**

21. Situl reprezintă o zonă definită geografic:

- a. exact delimitată;**
- b. aproximativ delimitată.

22. Zonă terestră, acvatică și/sau subterană, cu perimetru legal stabilit și având un regim special de ocrotire și conservare, în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică sau culturală deosebită, se numește:

- a. sit;
- b. arie naturală protejată.**

23. Variabilitatea organismelor din cadrul ecosistemelor terestre, marine, acvatice continentale și complexelor ecologice (aceasta include diversitatea intraspecifică, interspecifică și diversitatea ecosistemelor) se numește:

- a. **biodiversitate**;
- b. omogenizare;
- c. globalizare.

24. Aplicația tehnologică în care se utilizează sisteme biologice, organisme vii, componentele sau derivatele acestora, pentru realizarea ori modificarea de produse sau procedee cu folosință specifică, se numește:

- a. ecotehnologie;
- b. **biotehnologie**.

25. Stadiul de dezvoltare cel mai avansat și eficient înregistrat în dezvoltarea unei activități și a modurilor de exploatare, care demonstrează posibilitatea practică de a constitui referința pentru stabilirea valorilor-limită de emisie în scopul prevenirii poluării, iar în cazul în care acest fapt nu este posibil, pentru a reduce în ansamblu emisiile și impactul asupra mediului în întregul său, constituie:

- a. **cele mai bune tehnici disponibile**;
- b. tehnici de reducere;
- c. tehnici de remediere.

26. Alterarea caracteristicilor fizico-chimice și structurale ale componentelor naturale și antropice ale mediului, reducerea diversității sau productivității biologice a ecosistemelor naturale și antropizate, afectarea mediului natural cu efecte asupra calității vieții, cauzate, în principal, de poluarea apei, atmosferei și solului, supraexploatarea resurselor, gospodărirea și valorificarea lor deficitară, ca și prin amenajarea necorespunzătoare a teritoriului reprezintă:

- a. ameliorarea mediului;
- b. **deteriorarea mediului**.

27. Orice formă de deversare în mediu, emisie punctuală sau difuză, inclusiv prin scurgere, jeturi, injecție, inoculare, depozitare, vidanjare sau vaporizare, se numește:

- a. **efluent**;
- b. afluent.

28. Introducerea directă sau indirectă a unui poluant care poate aduce prejudicii sănătății umane și/sau calității mediului, dăuna bunurilor materiale ori cauza o deteriorare sau o împiedicare a utilizării mediului în scop recreativ sau în alte scopuri legitime, se numește:

- a. **poluare**;
- b. epurare.

29. Totalitatea elementelor naturale ale mediului ce pot fi folosite în activitatea umană: resurse neregenerabile - minerale și combustibili fosili, regenerabile - apă, aer, sol, floră, fauna sălbatică, inclusiv cele inepuizabile - energie solară, eoliană, geotermală și a valurilor, alcătuiesc:

- a. resurse tehnologice;
- b. **resurse naturale**.

30. Componentă a sistemului de management general, care include structura organizatorică, activitățile de planificare, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele pentru elaborarea, aplicarea, realizarea, analizarea și menținerea politicii de mediu, se numește:

- a. sistem de management de mediu;
- b. sistem de management al calității.

31. Principiile și elementele strategice privind protecția mediului care conduc la dezvoltarea durabilă sunt:

- a. principiul integrării cerințelor de mediu în celelalte politici sectoriale;
- b. principiul precauției în luarea deciziei;
- c. principiul acțiunii preventive;
- d. principiul reținerii poluanților la sursă;
- e. principiul "poluatorul plătește";
- f. principiul conservării biodiversității și a ecosistemelor specifice cadrului biogeografic natural;
- g. utilizarea durabilă a resurselor naturale;
- h. informarea și participarea publicului la luarea deciziilor, precum și accesul la justiție în probleme de mediu;
- i. dezvoltarea colaborării internaționale pentru protecția mediului.

32. Evaluarea efectelor asupra mediului determinate de producția, distribuția, comercializarea și utilizarea produsului, inclusiv valorificarea și eliminarea acestuia, inclusiv utilizarea energiei și materiilor prime și producția de deșeuri din oricare dintre activitățile menționate este cunoscută sub denumirea:

- a. evaluarea gradului de reciclabilitate;
- b. evaluarea ciclului de viață.

33. Orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie reprezintă operațiunea de:

- a. eliminare;
- b. reciclare;
- c. valorificare.

34. Orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce se numește:

- a. deșeu;
- b. resturi.

35. Strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor în vederea transportării la o instalație de tratare, este cunoscută ca operațiunea de:

- a. colectare;
- b. reciclare.

36. Constituie infracțiune și se sancționează conform legislației în vigoare activitatea de introducere în țară a deșeurilor în scopul eliminării și/sau neutilizarea acestora în scopul pentru care au fost introduse.

- a. da;
- b. nu.

37. Constituie infracțiune și se sancționează conform legislației în vigoare activitatea de acceptarea de către operatorii de depozite/incineratoare, precum și de către orice persoană fizică sau juridică a deșeurilor introduse ilegal în țară, în vederea eliminării, și/sau a deșeurilor introduse în țară în alte scopuri decât cel al eliminării și care nu au putut fi utilizate în scopul pentru care au fost introduse.

a. da;

b. nu.

38. Constituie infracțiune și se sancționează conform legislației în vigoare refuzul de returnare în țara de origine a deșeurilor introduse în țară pentru care s-a dispus măsura returnării de către autoritatea competentă.

a. da;

b. nu.

39. Constituie infracțiune și se sancționează conform legislației în vigoare importul de aparate, instalații, echipamente, utilaje, substanțe și produse folosite și uzate, din categoria deșeurilor interzise la import.

a. da;

b. nu.

40. Constituie infracțiune și se sancționează conform legislației în vigoare comercializarea, abandonarea și/sau neasigurarea încărcăturii deșeurilor pe durata și pe parcursul tranzitării teritoriului României.

a. da;

b. nu.

41. Producătorii de deșeuri și autoritățile administrației publice locale au următoarea îndatorire: să atingă, până în anul 2020, un nivel de pregătire pentru reutilizare și reciclare de minimum:

a. 50%

b. 60%

c. 70%

din masa totală a cantităților de deșeuri, cum ar fi hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din deșeurile menajere și, după caz, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare deșeurilor care provin din deșeurile menajere.

42. Producătorii de deșeuri și autoritățile administrației publice locale au următoarea îndatorire: să atingă, până în anul 2020, un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de umplere rambleiere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte materiale, de minimum:

a. 60%

b. 70%

c. 80 %.

din masa cantităților de deșeuri nepericuloase provenite din activități de construcție și demolări, cu excepția materialelor geologice naturale.

43. Formă de turism în care principalul obiectiv este observarea și conștientizarea valorii naturii și a tradițiilor locale se numește:

a. turism rural;

b. ecoturism.

44. Ajustarea conjuncturală a politicilor economice ca urmare a instabilității politice și/sau a nerespectării principiilor dezvoltării durabile, în funcție de configurația majorității parlamentare sau de doctrinele partidelor politice aflate la guvernare reprezintă un factor de risc:

- a. endogen;
- b. exogen.

45. Capacitatea limitată de a anticipa apariția unor fenomene meteorologice extreme ca urmare a schimbărilor climatice (perioade prelungite de secetă, inundații, epidemii), și de a lua măsuri pentru limitarea efectelor posibile ale acestora asupra sănătății și bunăstării populației, agriculturii și prețurilor la produsele agro-alimentare reprezintă un factor de risc:

- a. endogen;
- b. exogen.

46. Continuarea actualelor tendințe demografice negative, accentuarea declinului demografic și producerea unor dezechilibre structurale cu profunde implicații de natură economică și socială reprezintă un factor de risc:

- a. endogen;
- b. exogen.

47. Selectarea după principii clientelare a priorităților în alocarea financiară a fondurilor cu caracter public în detrimentul proiectelor cu impact economico-social major și efecte pozitive asupra mediului, bazate pe evaluarea competentă a raportului efect/efort financiar, pe termen mediu și lung, reprezintă un factor de risc:

- a. endogen;
- b. exogen.

48. Utilizarea ineficientă a fondurilor publice destinate formării inițiale și continue a resurselor umane și stimulării activităților de cercetare-dezvoltare-inovare care reprezintă domenii de importanță majoră pentru dezvoltarea durabilă, reprezintă un factor de risc:

- a. endogen;
- b. exogen.

49. Amânarea implementării politicilor adecvate pentru reducerea intensității energetice și a măsurilor pentru asigurarea necesarului de energie, în condiții sustenabile, pentru funcționarea economiei și consumul populației, reprezintă un factor de risc:

- a. endogen;
- b. exogen.

50. Amplificarea tendințelor de creștere a prețurilor la petrol, gaze naturale, minereu de uraniu, ceea ce poate genera efecte serioase asupra inflației și a siguranței energetice, reprezintă un factor de risc:

- a. endogen;
- b. exogen.

51. Creșterea costurilor finanțării externe ca urmare a turbulențelor financiare internaționale și a scăderii posibile a rating-ului de țară, ceea ce poate induce influențe nedorite asupra cursului monedei naționale și asupra ratei inflației, reprezintă un factor de risc:

- a. endogen;
- b. exogen.

52. Incertitudinile cu privire la atitudinile investitorilor străini față de piețele emergente, care ar putea fi cauzate, în principal, de creșterea deficitului extern și de lipsa de predictibilitate a politicii fiscale, cu efecte negative asupra volumului și calității investițiilor în sectorul productiv al economiei și asupra gradului de acoperire din această sursă a deficitului de cont curent, reprezintă un factor de risc:

- a. endogen;
- b. exogen.

53. Accentuarea dincolo de limite sustenabile a fenomenului migrației externe ca urmare a adoptării de către unele țări mai dezvoltate a unor politici de imigrare având nu numai o dimensiune economică, impusă de deficitul de forță de muncă în anumite sectoare, ci și o dimensiune demografică pentru corectarea efectelor unei natalități scăzute și a procesului de îmbătrânire a populației, reprezintă un factor de risc:

- a. endogen;
- b. exogen.

54. În vederea identificării factorilor de risc și pentru gestionarea situațiilor de criză posibile:

- a. se recomandă;
- b. nu se recomandă.

Formarea unui contingent de evaluatori de risc și specialiști în managementul crizelor, care să fie inserați în structurile de suport decizional.

55. În vederea identificării factorilor de risc și pentru gestionarea situațiilor de criză posibile:

- a. se recomandă;
- b. nu se recomandă.

Integrarea, pe baza competențelor profesionale, a specialiștilor români în rețelele UE de experți în managementul crizelor.

56. În vederea identificării factorilor de risc și pentru gestionarea situațiilor de criză posibile:

- a. se recomandă;
- b. nu se recomandă.

Pregătirea unor planuri de contingență pentru anticiparea vulnerabilităților de sistem și a efectelor posibile ale unor situații de criză, care să cuprindă și portofolii de soluții.

57. Protecția mediului, prin măsuri care să permită disocierea creșterii economice de impactul negativ asupra mediului

- a. nu reprezintă;
- b. reprezintă

unul din obiectivele cheie ale implementării Strategiei Naționale a României.

58. Aplicarea principiului precauției în cazul informațiilor științifice incerte

- a. reprezintă
- b. nu reprezintă

un principiu director statuat de Strategia UE.

59. Aplicarea principiului “poluatorul plătește”

a. reprezintă

b. nu reprezintă

un principiu director statuat de Strategia UE.

60. Orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea, se numește:

a. decantarea uleiurilor uzate;

b. regenerarea uleiurilor uzate.